

הרומן החדש של ירדנה

ירדנה ארזי ונתן רותם
הכל בגלל המחשב

על ירדנה ארזי כולם מסתכלים כמו על גרות חנוכה. אין לגעת בהם אלא לראותם בלבד. כזאת אחת. מרוחקת וקריירה שחיה על מימנות את החיים שלה. וחוף מאשר לעשות לכולם שמח באוזניים כשהיא שרה ושמה בעיניים כשהיא נראית טוב. אין ממנה דרישות. לעיתים רחוקות שומעים עליה רכי לות. ולעיתים עוד יותר רחוקות הרכילות נכונה. אבל הפעם, רבותי, יש לי בשבילכם דובשן של רכילות. סוף-סוף מצאתי את בחיר-ליבה האנונימי. אחד שידעתי שהוא קיים, אבל מעולם לא ראיתיו, וכולם מסביב דאגו שאפילו את שמו לא אשמע.

אז רק לידעתכם, הוא קיים באמת. שמו **נתן רותם** והוא צעיר, יפה, חתיך ומתולתל. ואפילו גרוש. נכון שהוא גרוש רק שבוע, אבל הסטאטוס הוא העיקר. הבחור הוא עובד-מחשבים, ושמו יצא בתור גאון תל-אביבי מוכר. השניים צמודים חזק-חזק, ואירגנו לעצמם חופשה באילת לפני כשבועיים ואת כל שאר החברים להצטרף למסע. אבל קרה מה שקרה. וממש ברגע האחרון נבצר מירדנה לנסוע ונתן נסע בודד.

תאמינו או לא, הבחור הנאמן היה צמוד לחבריו, וחוף מאשר להסתובב עם **אילנית** ובעלה **רחל**, שגם הם היו בין החברים המבלים, הוא לא עשה כלום ושמו לירדנה אמר נים בגאווה.

לזה אני קוראת אהבה אמיתית. כי מי שמכיר את אילת ואת האווירה המיוחדת שלה, מבין ויודע שלרדת לשם ולהישאר נאמן למה שנשאר בבית, בלי סטוצים ועניינים, הוא מאוהב אמיתי. מה יהיה גורלו של הרומן המתפתח אין איש יודע עדיין, אבל לשניהם אני מאחלת כל טוב מכל הלב.

תמיד אמרתי שכסף נדבק לכסף, וכדי שתדעו עד כמה אני צודקת, קחו, למשל, את בני הוגג שזה ארץ נחמס, כדת וכדין, ברבנות: **יונה יהודאי**, בתו של מנכ"ל חברת טל-לבור, וחתנה השחרחר והגבוה **סמי מוויג**, מי שהיה עוזרו של שר האוצר, **שימחה ארליך**, וכיום יושב על תקן של מנהל רשות נאות-מרפא. בקרי צור, הצמד-חמד הזה הכירו לא לפני הרבה זמן, והאהבה שהתלקחה ביניהם הרקיעה לשחקים. וכיאה למעמדם היתה החתונה על תקן של מסיבה-שיגעון, עם בריכה ורחצה ואוכל ושתייה, כדי המלך.

חני מוויג
נאות מרפא

מיסתורין באמביטיה

ניסתה להשיגו טלפונים אבל לא הצליחה. כי הציפור-דורר עשה חיים משוגעים. קמה לה זו, לקחה את מכונית **בולדו**, ומי כאן תבינו שגם היא נשואה, וגם מגדלת שני ילדים. עזבה את תל-אביב ב-3 לפי נות-בוקר והגיעה בשבע וחצי בבוקר ל-חדרו של האיקס שלה במלון, ניגשה ישר לחדרו ודפקה בדלת דפיקות חזקות וקשות.

האיקס התעורר בבהלה, התרגז וצעק מי שם, והאינסית ענתה לו בלי להתבלבל. מייד העיר האיקס את הצעירונת ששכבה במיטתו, והסביר לה בעדינות את המצב, מפחד פן תיכנס לשוק. הקטנה התגלתה כגיועית ומבינה עניין, קמה, אסי פה את בגדיה המפוזרים ונכנסה לחדר האמבטיה, ושם לתוך האמבטיה עצמה, עשתה קול של שטיח וצורה של איך, ועקבה בנשימה עצורה אחר המתרחש מאחורי הדלת.

הגבר שפתח את הדלת עשה פרצוף של מתעורר מחלום רע, הצהיל פנים לתל-אביבית שלו שממנה לקח חופש, וחשב: "כאשר נפלת - נפלת". תוך כדי למי שות מוכנסו עקב אחריה כשהלכה למייר פסת, משכה את הווילון וחילשה את השוכבת. אחרי ששם לא מצאה אותה החלה פונה לכיוון האמבטיה הסגורה. אבל פה החליט האיקס שזה יותר מדי, ובקול תקיף הודיע שהמסע נגמר, ואם זו הסיבה שהביאה אותה מתל-אביב, היא יכולה לחזור.

האינסית החליטה שלא כדאי להסתכן עם זה הגבר וויתרה על האמבטיה. עכשיו נותר רק לארגן כך ששניהם ייצאו מהחדר כדי שהקטנה שבתוך האמבטיה תוכל להת-נדף.

קפה, כמובן, היה הפתרון וכך, רבותי, נגמר הסיפור. השניים שתו קפה, הצעירה חופשה ויברת, וכך עבר לו עוד יום של חופש. אבל מובן שזה כבר לא היה אותו הדבר.

כשסיפר לי האיקס את קורותיו, צליל מזור של השלמה עם הגורל נשמע בקולו. הוא ביכה את מר גורלו, ומילות הסיום שלו היו: "למה רק לי קורים דברים כאלה? למה זה לא יכול להישאר כתוב בספרים או מוצג בקולנוע? לא מגיע חופש לבנאדם?"

סיפור שקורה רק בסרטים. ואם אי-פעם יצא לכם לחשוב או לדמיון לעצמכם אתכם במצב הנ"ל, אני בטוחה שמיד החלטתם שהייתם מעדיפים להמשיך לחיות בלי לעבור את האוואנטורה הזאת. כי לא כל אחד יכול לעמוד בלחץ, ויש סיכוי רב להתקפילב בעניין. אבל לי-**איקס** שעבר את החווייה הנוראה הזאת הרי קורה הכל, ויצא לו כבר שם בעיר של אחד כזה שלו הכל יכול לקרות. אבל תאמינו לי, כמו שהוא נכנס לצרות הוא יוצא מהן בלי פגיעה, רק עם עוד כמה קילוגרמים לאגו הגברי שלו.

וסיפור שהיה, כך היה, הכל החל בחופי-שה, ולא חס-חלילה שהגל עובד כל-כך קשה. להיפך, הוא מסודר בחיים, ואם הוא מתעסק בעבודתו הנוכחית הרי זה רק בגלל הכסף. האיקס, שכן נמשך ונקרא לו, הוא גבר חתיך גבה-קומה וקצת מלא-איברים, ונשוי ל**אילנה** מבינה וסימפטית שעושה לו טוב על הנשמה ומגדלת לו את שלושת צאצאיו לתפארת. הנ"ל גר לו בשכונת-פאר בסביבות תל-אביב, נוהג פונטיאק ועושה חיים משוגעים, ותמיד צמודים אליו כל מיני סיפורי רכילות לטוב ולרע.

בקיזור, לאיקס שלנו, חוף מאשה יש גם מאהבת קנאית, והרומן ביניהם נמשך לו כבר יותר משנתיים ימים. לא האמינו שהעניין רציני וימשך זמן רב. אבל הצעיר רה לא ותרגית. אלא מאי? נראה שלו נמאס קצת מהלחץ, ואולי גם קצת מזה שהתחילה שנת הלימודים והתכונה בבית עלתה לו על העצבים. קם, נסע לו להירגע באחת מעריה-קיס בארץ. נסע בסך-הכל ליומיים, והתפלל שינוח וייהנה, אבל לא כך חשבה אהובתו הצעירה, שלצורך הי עניין נקרא לה **האיקסית**.

הוא התמקם במלון 4 כוכבים, הביט ימינה ושמאלה, עשה חושבים, מצא את בחירתו לאותו לילה והחל מחזר באינטנסיביות, סעדו, רקדו, וה**אובייקט** ניראה לו יותר ויותר, אולי גם הלב עשה את שלו ותרם להצלחת המיבצע, כי כמו שאתם רואים אותו כזה גברי וקשות, הוא מתאהב בקלות. הצעיר לבחורונת ללון בחדרו. אמרה היא לא, לא, וכך מצאו שניהם את השלווה זה בזרועות זה.

אבל כאן רק מתחיל הסיפור. האינסית, שנשארה בתל-אביב עם קינאה וחשדות,

והוא אופנאי איטלקי ידוע, והוא רוצה אותך.

הצעירה, שלא רגילה שאנשי העולם הגדול יחזרו אחריה, התבלבלה לרגע, אבל מייד חזרה לאיתנה והשיבה: "לא מעוניינת!" עדנה, שלא רגילה שיגידו לה לא, ניסתה שוב, אבל לשווא. וכך, רבותי, סוף-סוף קמה האמיצה שאמרה לא לרוברטו. והוא, עם הונב בין הרגליים, קם לו ונסע למקום שממנו בא.

כל הכבוד למושבניקית, שעמדה על שלה.

רוברטו קאבאני
פשוט לא מעוניינת

רוברטו קאבאני הוא אופנאי איטלי-קי, שידוע כאהב-ישראלי-מושבע. בשי-בילו לקפוץ לארץ לביקור זה כמו בשביל ישראלי רגיל לקפוץ לבקר בפתח-תיקוה, למשל. בקיצור, רוברטו זה הגיע שוב, והפעם עם אשת יחסיה-ציבור שלו והסרי-כנת שלו באמריקה, הישראלית הגיועית **עדנה שנקמן**, המוכרת בחוג ידידה ברחבי העולם, כמי שנשואה לרופא בשם **לואיס** ויושבת דרך קבע בניו-יורק.

ביום בהיר אחד ישב רוברטו זה במלוננו בתל-אביב, וסקר את הסביבה. לפתע צדו עיניו מלצרת קטנה והמודה, בת מושב אליצור, שעובדת לפרנסתה במלון וגרה לה בדירה שכורה בעיר. רוברטו ראה, נהר-נה והחליט שזהו זה. אבל עם כל פירסומו וכישרונו באופנה, נראה שהבחור ביישן, לקחה עדנה את העניינים לידיים, ניגשה אל הבחורה ואמרה לה, חד וחלק: "את רואה את הגבר הזה, שם, זה רוברטו קא-באני, והוא היה חבר של חוזה לוי,

ספר לדיילת הפצועה

על **יגאל גלאי** שמעתם? במקרה שלא, חובתי להציג בפניכם: סופר ועיתונאי, המוכשר הזה הוציא לאור בימים אלה ספר חדש, ששמו סתיו 1969 היה גשום. הניבורה הראשית של הספר נקראת **יולי**, שם הקיצור של **יעל כהן**, דיילת, "אל-על" שנפצעה בחתקפת הפלסטינים בלונדון. אבל הרבה הרבה קודם לכן, כשהחיים היו עדיין יפים והכל שט על מימנותיו, היה ליעל וליגאל סיפור אהבה יפה מאד, ולזכרו נכתב הספר החדש.

אבל זה עדיין לא כל מה שמתחדש בחייו של גלאי זה. הוא עומד לשאת אשה ביום רביעי הבא עלינו לטובה. החתונה תהיה אומנם צנועה, בבית הוריו שבצפת, אבל לחאפלה יש לצפות. המאשרת היא **צילה**, שנמרה השנה את לימודי המישיק של בתי-צבי שבירמתיגן. השניים הכירו לא מזמן, גילו את עצמם ואת אהבתם בדרך שבין צפת לרמתיגן, והחליטו שזהו זה.